

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาผลของการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงตัว ร ล ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงตัว ร ล ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษาในด้านผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านออกเสียงตัว ร ล และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านออกเสียงตัว ร ล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้ว จะสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนทั้งหมด (เกณฑ์นี้เนื่องจากเกณฑ์การวัดและประเมินผลของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) คือ ร้อยละ 75-84 หมายถึงผลการเรียนอยู่ในระดับดี)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2533 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนชาย 21 คน นักเรียนหญิง 9 คน ซึ่งมีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงตัว ร ล ซึ่งผ่านการทำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านออกเสียงตัว ร ล แล้ว

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบ ความสามารถในการอ่านออกเสียงตัว ร ล จำนวน 1 ฉบับ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัว ร ล จำนวน 1 ฉบับ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา ในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล และแผนการสอนการฝึกออกเสียงตัว ร ล ในห้องปฏิบัติการทางภาษา จำนวน 25 แผน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ออกเป็น 4 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล เป็นพยัญชนะต้นในคำพยางค์เดียว คำที่มีตัว ร ล เป็นพยัญชนะต้นในคำหลายพยางค์ คำที่มีตัว ร ล เป็นตัวกล้ำในคำพยางค์เดียวและคำที่มีตัว ร ล เป็นตัวกล้ำในคำหลายพยางค์ แผนการสอนและแบบทดสอบทั้งหมดนี้ ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และมีการทดลองใช้แล้วปรากฏว่ามีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น โดยใช้เวลาสอนนอกเวลาเรียนปกติ คือ เวลาพักหลังรับประทานอาหารกลางวัน ตั้งแต่เวลา 12.00-12.30 น. ในวันจันทร์ พุธ และศุกร์ รวม 3 วันต่อ 1 สัปดาห์ รวมเวลาทดลองสอนทั้งหมด 25 วัน เพราะ โจเซฟ ซี ฮัทชินสัน (Joseph C. Hutchinson 1970: 216) ได้กล่าวว่า การเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษานั้นไม่ควรนานเกิน 30 นาที เพราะธรรมชาติของผู้เรียนจะมีความสนใจบทเรียนได้ประมาณ 30 นาที เท่านั้น หลังจากนั้นจะเริ่มเบื่อหน่าย ดังนั้นระยะเวลาการเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาควรอยู่ระหว่าง 25-30 นาที ต่อการเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา สัปดาห์ละ 3-5 ครั้ง

หลังจากสอนครบแผนการสอนทั้งหมดแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัว ร ล และคอยแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ความสนใจและความตั้งใจในการเรียนจำนวนครั้งที่นักเรียนเข้าเรียนความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม

การเขียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล มาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ของนักเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 75 ของคะแนนทั้งหมดด้วยการทดสอบค่าที (T-Test) หาค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินผลความพึงพอใจมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ก่อนการฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษา เท่ากับ 65.10
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล หลังการฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษา เท่ากับ 92.00
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ของนักเรียนแยกตามประเภทของการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ได้แก่ คำที่มีตัว ร ล เป็นพยัญชนะต้นในคำพยางค์เดียว คำที่มีตัว ร ล เป็นพยัญชนะต้นในคำหลายพยางค์ คำที่มีตัว ร ล เป็นตัวกล้ำในคำพยางค์เดียว และคำที่มีตัว ร ล เป็นตัวกล้ำในคำหลายพยางค์ สูงกว่าเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา ด้วยการตอบแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนในห้อง

ปฏิบัติการทางภาษา จากการสัมภาษณ์ และจากการสังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน สรุปผลได้ว่า นักเรียนร้อยละ 96.67 สนใจที่จะเข้าร่วมเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา อีก นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนครั้งนี้ช่วยให้ออกเสียงตัว ร ล ได้ชัดเจนขึ้น นักเรียนส่วนมากชอบการเรียนจากแถบบันทึกเสียง และนักเรียนทั้งหมดร้อยละ 100 ชอบเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาเพราะสะดวก สบาย แปลกใหม่ นักเรียนร้อยละ 100 ชอบบทเรียนที่เป็นนิทาน ดังที่ข้อเสนอแนะได้มีนักเรียนส่วนใหญ่เขียนว่า ชอบนิทาน และต้องการให้มีมาก ๆ และนักเรียนจำนวนหนึ่งเสนอแนะว่า อยากให้มีการจัดการเรียน การสอนในห้องปฏิบัติการทางภาษาอีกในวิชาการฟัง อ่านจับใจความ และวิชาเลข ส่วนความเหมาะสมของระยะเวลาในการเรียนนั้น ในครั้งแรกได้ทำการทดลองในคอนเียน หลังโรงเรียนเล็ก แต่ไม่สะดวกในหลาย ๆ ด้าน จึงเปลี่ยนมาเป็นคอนทักหลังรับประทานอาหารกลางวัน ซึ่งทุกคนชอบเพราะจากการพูดคุยกันได้รับคำตอบจากนักเรียนว่า ดีเพราะ ทำให้ตนเองรับประทานอาหารได้เร็วขึ้น และชอบที่จะได้มาเรียนมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 92.00 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล จะเห็นว่ามีความอยู่ในระดับสูง ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 75 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่อิงจากเกณฑ์การวัดและประเมินผลของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) คือ ร้อยละ 75-84 คือ คะแนนในระดับดี ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้ให้ความสนใจต่อกิจกรรมการเรียนอย่างมาก ทุกคนมีความกระตือรือร้น สนใจฟังเวลาทำการอธิบายข้อตกลงต่าง ๆ และวิธีปฏิบัติตัวเวลาอยู่ในห้องปฏิบัติการทางภาษา และการใช้เครื่องมือในห้องนี้ ทุกคนมีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส สนใจอยากเรียนตลอดเวลา เพราะในห้องเรียนนี้เป็นห้องเรียนที่แตกต่างจากห้องเรียนปกติ และยังมีเครื่องปรับอากาศ ทำให้เย็นสบาย เยียบสงบปราศจากเสียงรบกวนจากภายนอก และนอกจากนี้จากการสังเกตกลุ่มตัวอย่างนี้ พบว่า นักเรียนเหล่านี้เกิดความภูมิใจที่ตนได้รับการคัดเลือกให้เข้ามาเรียน และมักจะกลับไปเล่าให้เพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียนฟัง จนทำให้นักเรียนอื่น ๆ หลายคนมาพบ ผู้วิจัยและขอเข้าเรียนด้วย ซึ่งผู้วิจัยก็ต้องชี้แจงเหตุผลให้แก่แก่นักเรียนเหล่านั้นไป

จากข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมเพิ่มเติมในเรื่องความกระตือรือร้น และจำนวนครั้งที่นักเรียนมาเรียน พบว่าไม่เคยมีนักเรียนคนใดขาดเรียนเลย ทุกคนเข้าเรียนครบทุกครั้ง และนั่งรอที่นั่งของคนทุกครั้งอย่างเรียบร้อย และเมื่อหมดเวลาเรียนนักเรียนก็ต้องกลับไปเรียนต่อในห้องเรียนของตน และจากการสังเกตพบว่า ตัวอย่างประชากรจะเป็นที่สนใจของนักเรียนอื่น ๆ ทุกวันที่มาเรียน เพราะนักเรียนอื่นจะเข้ามาพูดคุยด้วย มีการถ่ายทอดความรู้ให้กันเป็นที่สนุกสนาน นักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรให้ความสนใจในการเรียนดีมาก ตั้งใจร่วมกิจกรรมทุกอย่าง ตั้งใจฟัง และฝึกออกเสียงด้วยความตั้งใจเป็นอย่างดีทุกคน ทุกครั้งผู้วิจัยได้ฟังเสียงของตัวอย่างประชากรขณะฝึก พบว่าในครั้งแรก ๆ ก็ออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ยังไม่ชัดเจนนัก แต่พอได้ฟังและฝึกบ่อย ๆ ก็ชัดเจนขึ้นมาก เพราะความตั้งใจและพยายามที่จะทำให้ได้เหมือนเสียงที่ได้ยิน ก่อนการเรียนทุกครั้ง ผู้วิจัยจะสร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับนักเรียน ทำให้นักเรียนสบายใจ และตั้งใจที่จะออกเสียงให้ถูกต้อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะ เป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล อยู่ในระดับสูง

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ของนักเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล หลังจากได้รับการฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษา แยกตามประเภทการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ได้แก่ คำที่มีตัว ร ล เป็นพยัญชนะต้นในคำพยางค์เดียว คำที่มีตัว ร ล เป็นพยัญชนะต้นในคำหลายพยางค์ คำที่มีตัว ร ล เป็นตัวกล้ำในคำพยางค์เดียว และคำที่มีตัว ร ล เป็นตัวกล้ำในคำหลายพยางค์ ทั้ง 4 ประเภทนี้ปรากฏว่า ผลการประเมินสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้วจะสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แม้ตัวอย่างประชากรจะมีถึง 30 คน แต่ผู้วิจัยก็สามารถควบคุมได้อย่างใกล้ชิด และทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล อย่างทั่วถึง เพราะขณะที่นักเรียนฝึกออกเสียง ผู้วิจัยซึ่งอยู่ที่หน้าชั้นเรียนก็สามารถเลือกกดปุ่มบังคับเพื่อฟังเสียงของ

นักเรียนได้ทีละคน และยังสามารถฟังเสียงของนักเรียนที่ได้บันทึกเสียงไว้ด้วย ทำให้ทราบว่าผลการเรียนของใครเป็นอย่างไร และได้ทำการแก้ไขทันทีที่พบว่ายังออกเสียงได้ไม่ถูกต้อง โดยการเดินไปแล้วสอนเป็นรายบุคคล ทุกคนสนใจและตั้งใจเรียนมาก มีความสนุกสนาน และผู้วิจัยได้ให้แรงเสริมโดยมีรางวัลให้แก่นักเรียนที่ตั้งใจเรียนด้วย ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ของนักเรียน

ความประเภทของการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล คือ คำที่มีตัว ร ล เป็นพยัญชนะต้นในคำพยางค์เดียว พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 24.13 คำที่มีตัว ร ล เป็นพยัญชนะต้นในคำหลายพยางค์ มีคะแนนเฉลี่ย 29.6 คำที่มีตัว ร ล เป็นตัวกล้ำในคำพยางค์เดียว มีคะแนนเฉลี่ย 18.6 และคำที่มีตัว ร ล เป็นตัวกล้ำในคำหลายพยางค์ มีคะแนนเฉลี่ย 19.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกประเภท ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล เป็น 4 ประเภท โดยกำหนดคะแนนเต็มของแบบทดสอบไว้แตกต่างกันตามความยากง่าย และตามปริมาณความมากน้อยของเนื้อหาคำที่ออกเสียงตัว ร ล ในแบบเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ มีอัตราคะแนนดังนี้ คำที่มีตัว ร ล เป็นพยัญชนะต้นในคำพยางค์เดียว กำหนดคะแนนเต็มไว้ 26 คะแนน เพราะคำประเภทนี้นักเรียนจะพบมากในบทเรียน และฝึกออกเสียงได้ยากเป็นอันดับที่ 2 รองจากคำที่มีตัว ร ล เป็นพยัญชนะต้นในคำหลายพยางค์ ซึ่งกำหนดคะแนนเต็มไว้ 33 คะแนน เพราะนักเรียนจะพบมากในบทเรียนทั้งวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ และฝึกออกเสียงได้ยากกว่าประเภทอื่น คำที่มีตัว ร ล เป็นตัวกล้ำในคำพยางค์เดียว กำหนดคะแนนเต็มไว้ 20 คะแนน ใกล้เคียงกับคำที่มีตัว ร ล เป็นตัวกล้ำในคำหลายพยางค์ ซึ่งกำหนดคะแนนเต็มไว้ 21 คะแนน เพราะเป็นคำที่ฝึกออกเสียงได้ค่อนข้างง่ายกว่าคำ 2 ประเภทแรก แต่ก็พบเห็นมากในบทเรียนจากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในระดับชั้นประถมปีที่ 1 และ 2 จากการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถอ่านคำทั้ง 4 ประเภท ซึ่งคละกันอยู่ในแบบทดสอบจำนวน 100 คำ ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกคน ทุกประเภท คิดเป็นร้อยละ 100 ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนได้มีเวลาในการฝึกมาก และคำแต่ละประเภทจะได้รับการฝึกอย่างน้อยประเภทละ 4-6 ครั้ง และทุกคำ

ในแบบทดสอบก็คือคำที่นักเรียนได้รับการฝึกมาแล้วในเวลาเรียนทั้งหมด 258 คำ ซึ่งผู้วิจัยได้สุ่มมาเป็นแบบทดสอบเพียง 100 คำเท่านั้น และในเวลาฝึกออกเสียงสังเกตได้ว่านักเรียนจะระมัดระวังตัวมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาบันทึกเสียง จึงทำให้นักเรียนทุกคนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระดับที่สูง

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษามากกว่า นักเรียนส่วนใหญ่ รู้สึกชอบการเรียนการสอนในห้องปฏิบัติการทางภาษามากถึง ร้อยละ 86.67 และร้อยละ 3.33 รู้สึกชอบในระดับน้อย ร้อยละ 10.00 มีความชอบในระดับปานกลาง นักเรียนที่ชอบในระดับน้อย ให้ความเห็นเพิ่มเติมในข้อเสนอแนะตอนท้ายว่า อยากให้โต๊ะเตี้ยกว่านี้เพราะตนเองตัวเล็กจึงรู้สึกว่าได้สูงเกินไป ส่วนเรื่องความชัดเจนของเสียงจากแถบบันทึกเสียงที่ได้ยินนั้น นักเรียนร้อยละ 93.33 มีความพอใจกับเสียงที่ได้ยินในระดับมาก ร้อยละ 3.33 มีความพอใจในระดับปานกลาง และร้อยละ 3.33 มีความพอใจในระดับน้อย ส่วนเรื่องสถานที่นักเรียนคือห้องเรียนนั้น นักเรียนร้อยละ 100 มีความพอใจในระดับมาก ซึ่งสังเกตได้ว่า การเปลี่ยนสถานที่เรียนจากห้องเรียนปกติ หรือมีสื่อการสอนที่แปลกใหม่ วิธีการเรียนแบบใหม่ ทำให้นักเรียนพอใจกับการเรียนมาก ด้านเวลาในการฝึกนั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีความพอใจในระดับมาก มีเพียงร้อยละ 3.33 เท่านั้นที่มีความพอใจในระดับน้อย เพราะซีแจ้งเพิ่มเติมในข้อเสนอแนะว่า อยากเรียนมากกว่านี้ และเรียนทุกวัน และอยากให้เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนมาเรียนด้วย นักเรียนร้อยละ 100 มีความพอใจในบทเรียนที่เป็นนิทานสั้น ๆ มาก นักเรียนร้อยละ 93.33 มีความพอใจในระดับมากที่การเรียนครั้งนี้ช่วยให้ออกเสียงตัว ร ล ได้ชัดเจนขึ้น

จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนชอบการเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษามากถึงร้อยละ 86.67 นั้นอาจเป็นเพราะ ได้เปลี่ยนบรรยากาศในการเรียน ห้องเรียนเย็นสบาย เจียบสงบปราศจากเสียงรบกวนจากภายนอก ได้ฟังและได้ฝึกออกเสียงตามความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่และมีอิสระ ทำให้นักเรียนมีความพอใจและตั้งใจระมัดระวังในการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนที่สุด โดยที่ผู้วิจัยคอยดูแลให้ความช่วยเหลือ

อย่างใกล้ชิดอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้ผลการประเมินส่วนใหญ่ของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก ทั้งสิ้น

5. จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยถือว่า เป็นการสอนซ่อมเสริมที่ได้ผลคืออย่างหนึ่ง เพราะผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการของการสอนซ่อมเสริม และนักเรียนที่เป็น ตัวอย่างประชากรก็สามารถแก้ไขข้อบกพร่องทางการอ่านออกเสียงตัว ร ล ได้ และมี พัฒนาการในการอ่านออกเสียงตัว ร ล อย่างเห็นได้ชัด ทั้งคำที่มีตัว ร ล เป็นพยัญชนะต้นในคำพยางค์เดียวและหลายพยางค์ รวมทั้งคำที่มีตัว ร ล เป็นตัวกล้ำใน คำพยางค์เดียว และหลายพยางค์ และหลังจากที่นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงคำต่าง ๆ จากการฝึกไปหมดแล้ว ผู้วิจัยได้สังเกตว่าเมื่อนักเรียนเหล่านี้ไปพบเห็นคำเหล่านี้ในบทเรียน อื่น ๆ หรือหนังสืออื่น ๆ หรือคำที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน คือ มี ร ล อยู่ด้วย นักเรียน จะมีความระมัดระวังเวลาอ่านออกเสียงยิ่งขึ้น และสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ดังนั้น จึงถือว่าการวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีการสอนซ่อมเสริมที่ใช้ได้วิธีหนึ่ง และสามารถนำมาเป็นแนวทาง สำหรับครูผู้ที่ต้องการสอนซ่อมเสริมได้

6. จากแผนการสอนทั้ง 25 แผน คำที่ใช่เป็นเนื้อหาในแบบฝึกทั้งหมดแต่ละแผน จะไม่ซ้ำกันเลย ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ฝึกออกเสียง คำเป็นจำนวนมาก แต่จะมีคำที่ คล้ายกัน เช่น ปลาตุก ปลาหมอ กลางวัน กลางคืน ดำรวจ ครวจ ฯลฯ

ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

ในการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาในการฝึกออกเสียงคำที่มีตัว ร ล

1. จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนในห้องปฏิบัติการ ทางภาษา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่อยากให้มีการจัดกิจกรรมดังกล่าวต่อไป และอยากให้มีการจัดกิจกรรมเช่นนี้ในวิชาอื่น ๆ ด้วย เช่น ทักษะการฟัง การอ่านจับใจความ ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนจึงควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาในการเรียน การสอนทักษะอื่น ๆ ด้วย แม้นักเรียนจะเป็นเด็กเล็ก แต่ก็สามารถอธิบายและทำการทดลอง ถึงการใช้และการปฏิบัติตัวในการเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาได้

2. ควรมีการติดตามผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง เพื่อจะได้นำข้อมูลที่นำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน

3. ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมอาจจะใช้เวลาในช่วง เสริมทักษะ คือ เวลา 14.30-14.45 น. หรือท้ายชั่วโมงสุดท้ายรวมกับเวลาในการเสริมทักษะ คือ เวลา 14.15-14.45 น. เป็นเวลา 30 นาที ของทุกวันหรือสัปดาห์ละ 3 ครั้ง

4. การจัดกิจกรรมการซ่อมเสริมการออกเสียงคำที่มีตัว ร ล ในห้องปฏิบัติการทางภาษานี้ สามารถจัดให้กับเด็กได้ทุกระดับชั้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เพราะปัญหาการออกเสียงไม่ชัดนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกระดับชั้น แต่ต้องมีการเลือกกิจกรรมและเนื้อหาให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียง
ตัว ร ล ในห้องปฏิบัติการทางภาษา

1. ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงตัว ร ล ในห้องปฏิบัติการทางภาษา ให้แก่นักเรียนทุกระดับชั้น เพราะจะทำให้นักเรียนได้พัฒนาการออกเสียงให้ชัดเจน ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนชั้นเล็ก ๆ

2. ครูผู้สอนสามารถฝึกทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด การอ่านจับใจความ รวมทั้งหลักภาษา หรือแม้แต่วิชาคณิตศาสตร์ ในห้องปฏิบัติการทางภาษาให้แก่นักเรียนได้

3. การจัดกิจกรรมซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนที่มีข้อบกพร่องต่าง ๆ ถ้าสามารถแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยได้ จะดีมาก เพราะนักเรียนจะได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง และใกล้ชิด

4. แผนการสอนทั้ง 25 แผนนี้ เป็นแผนการสอนที่จะช่วยฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงตัว ร ล ได้อย่างถูกต้องชัดเจน ครูสามารถนำไปปรับใช้ในห้องเรียนปกติได้ โดยการนำเครื่องบันทึกเสียงมาประกอบการสอน

5. การเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษานี้ ควรมีสื่อการเรียนและกิจกรรมอื่น ๆ ที่น่าสนใจ และแปลกใหม่ สนุกสนานมาประกอบการสอนด้วย จะทำให้นักเรียนได้ความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น

6. ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับนักเรียน ให้แรงเสริมแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยเฉพาะถ้าเป็นการสอนซ่อมเสริม

7. ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้งอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงการจัดกิจกรรมให้สมบูรณ์ขึ้น

8. ครูผู้สอนต้องอยู่กับนักเรียนตลอดเวลา ในขณะที่มีการเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา เพื่อคอยดูแลควบคุมการใช้เครื่องมือ และให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนทุกคนอย่างใกล้ชิด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับเรื่องผลของการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษากับการสอนซ่อมเสริม หรือการฝึกทักษะต่าง ๆ ในวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ

2. ควรมีการวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับเรื่องผลของการสอนซ่อมเสริมการอ่านอื่น ๆ ให้แก่นักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ เช่น การอ่านบทร้อยกรอง เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย